

peller er berettiget, kan først afgøres om nogle år.

Omkostningerne ved indsigelse og appel er endnu ukendte, og hvor meget de vil reducere den ved den rationaliserede patentudstedelse opnåede fordel, kan næppe forudsiges.

Erfaringer med hensyn til oversættelser af de europæiske patenter til andre sprog end behandlingssproget foreligger heller ikke endnu.

Det foreskrevne undersøgelsesmateriale, der danner grundlag for nyhedsundersøgelsen ifølge Den europæiske Patentkonvention, omfatter ikke patenter og patentansøgninger fra de nordiske lande. Der kan således meget vel blive meddelt europæiske patenter på opfindelser, der er kendt eller ikke adskiller sig væsentligt fra opfindelser, der er patenteret i Danmark eller andre nordiske lande, hvilket ikke er i harmoni med det erklærede mål: at skabe et stærkt europæisk patent.

Helt bortset fra denne målsætning forekommer det åbenbart urimeligt, at der efter dansk ratifikation skal kunne meddeles europæiske patenter med gyldighed for Danmark, uden at dansk patentlitteratur har været taget i betragtning.

Naturligvis har indehaveren af et dansk patent mulighed for at gøre sit patent gældende ved at nedlægge indsigelse mod et europæisk patent, der efter hans opfattelse er foregribet af det danske – hvis han bliver opmærksom på forholdet inden indsigelsesfristen. En sådan indsigelse skal imidlertid nedlægges på ét af de tre behandlingssprog: engelsk, fransk eller tysk, ligesom det danske patent til brug for indsigelsen skal oversættes til det valgte sprog. Overholder patenthaveren ikke indsigelsesfristen, er han henvist til ugyldighedssøgsmål (retssag) for dansk domstol. Disse procedurer involverer betydelige omkostninger for den danske patenthaver.

Det er ved lovforslagets fremsættelse af industriministeren blevet fremhævet, at der fra dansk side har været lagt afgørende vægt på de kontraherende staters ret til at meddele nationale patenter.

Udover at give patenthaveren en tidsbegrænset eneret til at udøve den patenterede opfindelse i Danmark, har danske patenter den defensive funktion at sikre patenthaveren mod, at andre får patent her i landet på den samme eller nærliggende opfindelser. Denne sidste funktion tilgodeses ved patent-

direktoratets nyhedsundersøgelse af indlevere de danske patentansøgninger.

Den ufuldstændige europæiske nyhedsundersøgelse kan altså medvirke til en udvanding af de danske patenters defensive værdi, der kun kan modvirkes ved betydelige udgifter for patenthaveren.

Foreningen har i sin ovennævnte skrivelse af 31. oktober 1980 til industriministeriet, pkt. 11, nærmere uddybet de ovenfor påpegede problemer og herunder henvist til, at der er truffet en særlig aftale med den italienske patentmyndighed om nyhedsundersøgelse i italiensk patentlitteratur.

Foreningen må derfor anbefale, at det – inden dansk ratifikation – sikres, at dansk og så vidt muligt også anden nordisk patentlitteratur inddrages i det obligatoriske undersøgelsesmateriale.

Det er på baggrund heraf og andre usikkerhedsmomenter omkring virkningerne af og omkostningerne i forbindelse med opnåelse af europisk patent, at Foreningen i sin skrivelse til industriministeriet har givet udtryk for, at en væsentlig del af Foreningens medlemmer mener, at der bør næres stor betænkelighed ved en dansk ratifikation af konventionerne.

2. FÆLLESSKABETS PATENTKONVENTION

A. Forbehold og sprogproblemer

Fællesskabets Patentkonvention er i endnu højere grad end Den europæiske Patentkonvention præget af uafklarede spørgsmål, ikke mindst på omkostningssiden. Specielt indeholder konventionens Art. 88–90 en række forbeholdsmuligheder, og det er ikke afklaret, i hvilken udstrækning de enkelte EF-lande vil tage disse forbehold. Patentagentforeningen mener, at Danmark bør tage samtlige disse forbehold og har noteret, at lovforslagets §§ 45, 94, 95 og 96 åbner mulighed herfor, men savner sikkerhed for, at muligheden også vil blive udnyttet, jfr. også bemærkningerne til lovforslaget.

Opmærksomheden henledes specielt på, at det kun er patentkravene i de patenter, der udstedes på grundlag af de forventede 30.000 fællesskabspatentansøgninger om året (mod nu ca. 6000 danske ansøgninger), der skal publiceres på alle EF-sprog. Ansøgeren afgør selv, om han vil udnytte muligheden for alle-